

Anonymiserad version

Översättning

C-677/21 - 1

Mål C-677/21

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

11 november 2021

Domstol som begär förhandsavgörande:

Vredegerecht te Antwerpen (Belgien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

8 november 2021

Kärande:

Fluvius Antwerpen

Svarande:

MX

Vredegerecht
van het 2de kanton
Antwerpen

BESLUT

[utelämnas]

– **Opdrachthoudende vereniging FLUVIUS ANTWERPEN** [utelämnas],
[utelämnas] Antwerpen, [utelämnas]

[utelämnas]

kärande

– MX [utelämnas], [utelämnas] Antwerpen, [utelämnas]

svarande

Förfarande

[utelämnas]

[Information om förfarandet vid den hänskjutande domstolen]

Bedömning av talan

- 1 MX har av den systemansvarige för distributionssystemet, Fluvius Antwerpen (nedan kallad Fluvius), stämts att betala 813,41 euro (inklusive mervärdesskatt), jämte dröjsmålsränta på 4,80 euro och lagstadgad ränta från och med ingivandet av stämmningsansökan, för sin elförbrukning [utelämnas] under perioden 7 maj 2017–7 augusti 2019.

Skälet till denna fakturering var inte att MX fick sin el levererad till följd av Fluvius skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster enligt artikel 5.2.3.1 i Energiebesluit (energiförordningen). I den bestämmelsen föreskrivs att om en hushållskunds avtal sägs upp av dess energileverantör, exempelvis på grund av utebliven betalning, och inte ingår något nytt avtal med en annan energileverantör, ska den systemansvarige för distributionssystemet leverera el till kunden.

Skälet till faktureringen var i stället att MX på sin bostadsadress [utelämnas] hade berett sig tillgång till el utan att dessförinnan ha ingått ett avtal med en kommersiell energileverantör och utan att han på den adressen tidigare hade fått sitt avtal uppsagt av en (annan) kommersiell energileverantör, och till följd av Fluvius skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster därför fick sin el levererad av Fluvius. Faktureringen ägde med andra ord rum efter det att Fluvius efter en viss tid hade konstaterat att en sådan olovlig energiavledning förelåg. På grundval av en jämförelse mellan mätarställningen i början av den period under vilken den olovliga avledningen ägde rum och mätarställningen i slutet av den period under vilken den olovliga avledningen ägde rum fakturerades ett belopp på 813,41 euro för förbrukningen under denna period, varav 131,45 euro utgjordes av mervärdesskatt.

Mot bakgrund av att den rättsliga grunden för faktureringen är den olovliga energiavledningen har Vrederecht Antwerpen (Fredsdomstolen i Antwerpen, nedan kallad Vrederecht) bett om Fluvius åsikt i frågan om huruvida mervärdesskatt är utkrävbart på det fakturerade beloppet.

- 2 [utelämnas] [Fluvius intar följande ståndpunkt]:
  - I artikel 5.5.1.5 i energiförordningen föreskrivs att när energi avleds utan leveransavtal får den systemansvarige för distributionssystemet debitera ägaren eller användaren för denna avledning.

- Eftersom förhållandet mellan användaren och den systemansvarige för distributionssystemet som levererar energin är av normativ karaktär ger den olovliga avledningen inte rätt till ett utomobligatoriskt skadestånd . . . .
- På den olovliga avledningen ska mervärdesskatt tas ut enligt artikel 10.2 i BTW-Wetboek (den belgiska mervärdesskattelagen). Enligt denna artikel rör det sig om en mervärdesskattepliktig leverans eftersom det rör sig om en överföring av äganderätten till en vara mot ersättning på order av en offentlig myndighet eller i dess namn och, mer allmänt, i enlighet med en lag, ett dekret, ett beslut, en förordning eller en förvaltningsförordning.

3

3.1 [utelämnas] [hänvisning till nationell rättspraxis som den hänskjutande domstolen inte anser är relevant]

3.2 För den aktuella faktureringsperioden är Fluvius nätanslutningsregler [utelämnas] relevanta [utelämnas]

I dessa nätanslutningsregler sägs inget om storleken på den ersättning som ska debiteras vid olovlig avledning och än mindre något om frågan huruvida mervärdesskatt är utkrävbar på denna ersättning. [utelämnas] [A]rtikel 7.10 [utelämnas] har följande lydelse:

[utelämnas] *Olovlig energiavledning och ersättning för reglering av såväl registrerad som oregistrerad förbrukning till följd av olovlig avledning ska debiteras av den systemansvarige för distributionssystemet.* [utelämnas]

- 4 Före den 1 maj 2018 angavs det inte uttryckligen i lagstiftningen huruvida mervärdesskatt ska debiteras på den ersättning som den som olovligen avlett energi ska betala. Efter ändringen av Energiedecreet (energidekretet) och energiförordningen finns det sedan den 1 maj 2018 bestämmelser i vilka detta regleras.

Den *olovliga avledningen* och ersättningen för denna regleras för närvarande i artikel 1.1.3.40.1, jämförd med artikel 5.1.2 i energidekretet och artikel 4.1.2 i energiförordningen.

I artikel 1.1.3.40.1 definieras energibedrägeri som *varje olovlig handling, såväl aktiv som passiv, som inbegriper erhållandet av en otillbörlig förmån*. Enligt Vrederegerechts mening kan avledning av el från elnätet utan att ingå ett kommersiellt avtal och utan att anmäla avledningen till den systemansvarige för distributionssystemet anses utgöra en *olovlig handling, såväl aktiv som passiv, som inbegriper erhållandet av en otillbörlig förmån*.

3

I artikel 5.1.2 i energidekretet fastställs därefter kostnaderna för den systemansvarige för distributionssystemet för att få det energibedrägeri som avses i artikel 1.1.3.40.1 a, b, c, d och g att upphöra, de kostnader för att kopplas bort från nätet som avses i föregående punkt, regleringen av anslutningen av mätaren, återanslutningen till nätet, den otillbörliga förmånen, kostnaderna för den otillbörliga förmånen och den ränta som den berörda nätanvändaren ska betala. Dessutom anges att den systemansvarige eller dennes ombud direkt ska kräva in ovannämnda kostnader och den otillbörliga förmånen från nätanvändaren.

I artikel 4.1.2.1 i energiförordningen föreskrivs hur den otillbörliga förmånen ska beräknas och vilka poster som ingår i den otillbörliga förmånen. Den otillbörliga förmånen avser således bland annat de kostnader som den berörda personen har undvikit att betala för den energi som levererats (artikel 4.1.2.1.3.4 i energiförordningen).

I artikel 4.1.2.3 föreskrivs vidare att den ersättning som ska debiteras för den otillbörliga förmånen ska fastställas på ett bestämt sätt och ska inkludera skatter, avgifter och mervärdesskatt.

- 5 Vrederecht är emellertid osäker på huruvida bestämmelsen om debitering av mervärdesskatt strider mot rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (nedan kallat mervärdesskattedirektivet).

Vrederecht är för det första osäker på huruvida artikel 2.1 a och artikel 14.1 och 14.2 a i mervärdesskattedirektivet tillåter att mervärdesskatt tas ut på en ersättning som ska betalas för olovlig energiavledning.

I artikel 2.1 a föreskrivs att leverans av varor mot ersättning som görs inom en medlemsstats territorium av en beskattningsbar person när denne agerar i denna egenskap ska vara föremål för mervärdesskatt. I artikel 14.1 tilläggs att med leverans av varor avses överföring av rätten att såsom ägare förfoga över materiella tillgångar. Som leverans av varor betraktas även överföring, på order av en offentlig myndighet eller i dess namn eller i enlighet med lagstiftning, av äganderätten till en vara mot ersättning (artikel 14.2 a i mervärdesskattedirektivet).

Följer det av dessa bestämmelser att den olovliga energiavledningen ska betraktas som

- en leverans som utgör överföring av rätten att såsom ägare förfoga över materiella tillgångar (artikel 2.1 a jämförd med artikel 14.1 i mervärdesskattedirektivet),
- eller en överföring, på order av en offentlig myndighet eller i dess namn eller i enlighet med lagstiftning, av äganderätten (artikel 14.2 a i mervärdesskattedirektivet)?

För det andra är Vrederegerecht osäker på huruvida artiklarna 9.1 och 13.1 i mervärdesskattedirektivet tillåter att Fluvius, i egenskap av ett offentlighetsorgan, kan utkräva mervärdesskatt på den ersättning som det mottar för olovlig energiavledning och således är skattskyldig för mervärdesskatt för denna olovliga avledning.

I artikel 9.1 i mervärdesskattedirektivet definieras vad som avses med beskattningsbar person, nämligen den som, oavsett på vilken plats, självständigt bedriver en ekonomisk verksamhet, oberoende av dess syfte eller resultat. Som ekonomisk verksamhet betraktas särskilt utnyttjande av materiella eller immateriella tillgångar i syfte att fortlöpande vinna intäkter.

I artikel 13.1 första stycket anges vidare att offentliga institutioner, inbegripet offentlighetsorgan, inte ska anses som beskattningsbara personer när det gäller verksamheter som de bedriver eller transaktioner som de utför i sin egenskap av offentliga myndigheter, även om de i samband härmed uppbär avgifter, arvoden, bidrag eller betalningar. I tredje stycket nyanseras ovanstående bestämmelse något genom att det anges att offentlighetsorgan i vart fall ska anses som beskattningsbara personer när det gäller de verksamheter som anges i bilaga I, såvida dessa inte bedrivs i försumbart liten skala. Leverans av gas och elektricitet omfattas av denna bestämmelse.

Följer det av dessa bestämmelser att för det fall Fluvius har rätt till ersättning för olovlig energiavledning ska Fluvius betraktas som en beskattningsbar person i den mening som avses i artikel 9.1 i mervärdesskattedirektivet på grund av att den olovliga energiavledningen har ägt rum till följd av utnyttjande av materiella tillgångar i syfte att fortlöpande vinna intäkter?

Om så är fallet, ska artikel 13.1 första stycket i mervärdesskattedirektivet i så fall tolkas så, att Fluvius är en myndighet och, om den frågan ska besvaras jakande, följer det i så fall av artikel 13.1 tredje stycket i nämnda direktiv att Fluvius ekonomiska verksamhet i samband med den olovliga energiavledningen är av en så betydande omfattning att Fluvius ska betraktas som skattskyldig för mervärdesskatt?

6 [utelämnas]

[utelämnas] [den hänskjutande domstolens beslut]

Beslut

[utelämnas] [åläggande av betalning av ersättning för den olovliga energiavledningen]

Vrederegerecht har beslutat att innan den prövar frågan om den mervärdesskatt som opdrachthoudende vereniging Fluvius Antwerpen har utkrävt hänskjuta förevarande mål till Europeiska unionens domstol och begära ett förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol avseende följande frågor:

”Ska artikel 2.1 a jämförd med artikel 14.1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt tolkas så, att olovlig energiavledning ska betraktas som en leverans av varor som utgörs av en överföring eller övergång av rätten att såsom ägare förfoga över materiella tillgångar?

Om denna fråga ska besvaras nekande, ska artikel 14.2 a i direktiv 2006/112/EG tolkas så, att den olovliga energiavledningen är en leverans av varor som utgör överföring, på order av en offentlig myndighet eller i dess namn eller i enlighet med lagstiftning, av äganderätten till en vara mot ersättning?

Ska artikel 9.1 i direktiv 2006/112/EG tolkas så, att för det fall Fluvius Antwerpen har rätt till ersättning för olovlig energiavledning ska Fluvius Antwerpen betraktas som en beskattningsbar person på grund av att den olovliga energiavledningen har ägt rum till följd av Fluvius Antwerpens ”ekonomiska verksamhet”, nämligen utnyttjandet av materiella tillgångar i syfte att fortlöpande vinna intäkter?

För det fall artikel 9.1 i direktiv 2006/112/EG ska tolkas så, att det vid olovlig energiavledning rör sig om en ekonomisk verksamhet, ska artikel 13.1 tredje stycket i direktiv 2006/112/EG i så fall tolkas så, att Fluvius Antwerpen är en myndighet och, om den frågan ska besvaras jakande, ska artikel 13 tredje stycket i så fall ska tolkas så, att den olovliga energiavledningen är ett resultat av en av Fluvius Antwerpens verksamheter som inte bedrivs i försumbart liten skala?”

[utelämnas] [avslutningsfras]